

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 4 november 2021
(OR. en)

13316/21

**Interinstitutioneel dossier:
2021/0345(NLE)**

PECHE 394

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	3 november 2021
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.:	COM(2021) 661 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2021) 661 final.

Bijlage: COM(2021) 661 final

Brussel, 3.11.2021
COM(2021) 661 final

2021/0345 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Alle verordeningen inzake de vangstmogelijkheden moeten het oogsten van visbestanden beperken tot niveaus die stroken met de brede doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹ (hierna “de basisverordening” genoemd) bevat doelstellingen voor jaarlijks voorgestelde vangst- en inspanningsbeperkingen die de ecologische, economische en sociale duurzaamheid van de visserijen van de Unie moeten garanderen.

De vangstmogelijkheden worden op jaarbasis beheerd (die voor diepzeebestanden om de twee jaar), maar dit staat de invoering van een langetermijnbeheer niet in de weg. Het Europees Parlement en de Raad hebben onder meer meerjarenplannen (MJP's) voor de Noordzee² en voor de westelijke wateren³ aangenomen.

Sommige van de hier voorgestelde vangstmogelijkheden moeten autonoom door de Unie worden vastgesteld en andere zijn overeengekomen na multilateraal of bilateraal overleg. Het resultaat ervan wordt ten uitvoer gelegd door middel van een interne verdeling over de lidstaten overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit.

Dit voorstel heeft betrekking op:

- autonome Uniebestanden,
- gedeelde bestanden, die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk (VK) voor de Noordzee en de noordwestelijke wateren en met Noorwegen voor de Noordzee en het Skagerrak dan wel in het kader van NEAFC-overleg tussen kuststaten (NEAFC: Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan) moeten worden beheerd, en
- vangstmogelijkheden uit hoofde van overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's).

In dit voorstel staat bij een aantal vangstmogelijkheden “p.m.” (pro memorie) omdat:

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

³ Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

- het wetenschappelijk advies voor sommige bestanden nog niet beschikbaar was toen het voorstel werd aangenomen, of
- bepaalde vangstbeperkingen en andere aanbevelingen van de betrokken ROVB's nog niet zijn vastgesteld omdat hun jaarvergadering nog niet heeft plaatsgevonden, of
- er nog geen cijfers beschikbaar zijn voor sommige bestanden in de Groenlandse wateren of voor met derde landen gedeelde bestanden of uitgewisselde vangstmogelijkheden, in afwachting van de afronding van het overleg met Groenland en die derde landen, of
- de Commissie nog met het VK overleg moet plegen over samenwerking in 2022 op het gebied van gedeelde bestanden, inclusief de vangstmogelijkheden.

Aanpak voor de vaststelling van vangstmogelijkheden

Zoals gebruikelijk, heeft de Commissie een jaarlijkse mededeling uitgebracht: *“Naar een duurzame visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2022”* (COM(2021) 279 final). De jaarlijkse mededeling bevat een overzicht van de toestand van de bestanden op grond van het wetenschappelijke advies en licht de procedure voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden toe.

Op verzoek van de Commissie heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) op 30 juni 2021 zijn jaarlijks advies over een aantal door dit voorstel bestreken visbestanden uitgebracht⁴.

Gegevens zijn essentieel voor de wetenschappelijke adviezen van de ICES: alleen bestanden waarvoor voldoende betrouwbare gegevens beschikbaar zijn, kunnen volledig worden beoordeeld met ramingen van de omvang van de bestanden en met prognoses voor de wijze waarop ze reageren op de diverse exploitatiescenario's ("vangstscenariotabellen"). Als voldoende gegevens beschikbaar zijn, kunnen de wetenschappelijke instanties ramen in hoeverre de vangstmogelijkheden moeten worden aangepast om uit te komen op het MDO-niveau voor het betrokken bestand (MDO: maximale duurzame opbrengst). Het advies wordt dan "MDO-advies" genoemd. In andere gevallen volgen de wetenschappelijke instanties in hun aanbevelingen voor de omvang van de vangstmogelijkheden de voorzorgsbenadering. In publicatiemateriaal over het uitbrengen van advies over bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, licht de ICES de in dit verband gevolgde methodiek toe⁵.

Alle vangstmogelijkheden die de Commissie hier voorstelt, sluiten aan bij het wetenschappelijk advies dat zij over de toestand van de bestanden heeft ontvangen, en het gebruik ervan op de in de bovengenoemde mededeling geschetste wijze.

Aanlandingsverplichting

Krachtens artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting. De basisverordening bevat echter bepaalde uitzonderingen op de aanlandingsverplichting. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten heeft de Commissie gedelegeerde

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Zie met name het document *“ICES approach to advice on fishing opportunities”*: https://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2021/2021/Advice_on_fishing_opportunities.pdf

verordeningen vastgesteld met specifieke teruggooiplannen voor beperkte hoeveelheden vis op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen.

Met de invoering van de aanlandingsverplichting dienen de voorgestelde vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening niet meer te worden vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi niet meer is toegestaan. Dit gebeurt op basis van wetenschappelijk advies voor de bestanden in de visserijen die in artikel 15, lid 1, van de basisverordening zijn genoemd. De voorgestelde vangstmogelijkheden worden ook vastgesteld overeenkomstig andere relevante bepalingen, namelijk artikel 16, lid 1, inzake het beginsel van relatieve stabiliteit en artikel 16, lid 4 (dat verwijst naar de GVB-doelstellingen en de desbetreffende MJP-regels).

Rekening houdend met de volledige toepassing van de aanlandingsverplichting stelt de Commissie totale toegestane vangsten (TAC's) voor op basis van het vangstadvis en niet meer (zoals voorheen) op basis van het aanlandingsadvies. De voorgestelde Uniequota houden rekening met beperkte teruggooi op basis van vastgestelde vrijstellingen: deze hoeveelheden worden niet aangeland en worden afgeboekt op de quota en dus in mindering gebracht op de Uniequota.

Jaarflexibiliteit

Ook moeten de verbanden tussen de basisverordening en Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁶ in aanmerking worden genomen. Laatstgenoemde verordening bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder flexibiliteitsvoorschriften voor bestanden waarvoor (op grond van de artikelen 3 en 4) respectievelijk voorzorgs-TAC's en analytische TAC's (waaronder hier wordt verstaan bestanden met respectievelijk een voorzorgsadvies van de ICES en een MDO-advies van de ICES) gelden. Krachtens artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's op basis van met name de biologische situatie van de bestanden bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden. Artikel 15, lid 9, van de basisverordening bevat een ander mechanisme van jaarflexibiliteit.

Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit afbreuk doet aan het beginsel van rationele en verantwoorde exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee en aan de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen, moet worden verduidelijkt dat de maatregelen uit hoofde van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief mogen worden toegepast.

Jaarflexibiliteit uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de basisverordening mag niet worden toegepast indien daardoor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd, met name voor bestanden met een paaibiomassa (SSB) onder het grensreferentiepunt voor biomassa (Blim).

Voorgestelde TAC's en toelichting

Sinds 2019 vermeldt de Commissie (in de toelichting bij de jaarlijkse verordening inzake de vangstmogelijkheden) de bestanden waarvoor de voorgestelde TAC meer dan 20 % afwijkt van de huidige TAC. Voor 2022 gaat het om de volgende bestanden:

⁶ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

TAC	Zeegebied	Voor- gestelde TAC voor 2022	Voor- gestelde TAC- wijziging ten opzichte van 2021*	Toelichting
Kabeljauw in het Kattegat	Kattegat	97 t	-21 %	Het voorzorgsadvies is 0 ton. Commissie stelt TAC voor onvermijdelijke bijvangsten (in de langoustinevisserij) voor, in lijn met technisch advies van de ICES.
Langoustine in 3a	Skagerrak en Kattegat	8 501 t	-31 %	Commissie stelt TAC voor in lijn met MDO-advies en de laagste waarde binnen de FMDO-bandbreedte (FMDO lower). De FMDO-bandbreedte is een bandbreedte van visserijsterftewaarden waarbij alle waarden binnen die bandbreedte op lange termijn resulteren in MDO en waarbij de opbrengst op lange termijn met ten hoogste 5 % terugloopt en het reproductieproces voor het bestand niet significant wordt aangetast. TAC is in lijn met FMDO lower en niet met FMDO-puntwaarde omdat kabeljauw, waarvoor het advies 0 t is, bijvangst is in deze visserij. De FMDO-puntwaarde is de visserijsterfte die de MDO op lange termijn oplevert.
Langoustine in 8c, functionele eenheden (FE's) 25 en 31	Zuidelijk deel van de Golf van Biskaje	1,7 t in FE 25 20 t in FE 31	Verlenging voor FE 25 +1 329 % voor FE 31	Voor FE 25 is het voorzorgsadvies 0 t. Commissie stelt voor TAC te handhaven voor wetenschappelijke visserij waarbij gegevens worden verzameld over de vangsten per inspanningseenheid (CPUE). Voor FE 31 stelt Commissie TAC voor in lijn met MDO-advies en FMDO-puntwaarde. Bij de vaststelling van het quotum van de Unie is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Schol in Kattegat	Kattegat	1 038 t	+34 %	Commissie stelt TAC voor in lijn met MDO-advies en FMDO lower. TAC is in lijn met FMDO lower en niet met FMDO-puntwaarde omdat kabeljauw, waarvoor het advies 0 t is, bijvangst is in deze visserij. Deze TAC vormt een percentage (19,2 %) van de TAC voor het adviesgebied (Kattegat, Belten en de Sont). Bij de vaststelling van het quotum van de Unie is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Tong in 7b en 7c	Wateren ten westen van Ierland en de Porcupine Bank	19 t	-44 %	Commissie stelt TAC voor in lijn met voorzorgsadvies.

TAC	Zeegebied	Voorgestelde TAC voor 2022	Voorgestelde TAC-wijziging ten opzichte van 2021*	Toelichting
Tong 8ab	Noordelijk en centraal deel van de Golf van Biskaje	2 233 t	-37 %	Commissie stelt TAC voor in lijn met MDO-advies en FMDO-puntwaarde. Biomassa ligt momenteel onder MDO Btrigger, maar boven Blim. MDO Btrigger is de SSB, beneden welke beheersactie nodig is om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven een niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren, en Blim is de SSB beneden welke er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit. In het MDO-advies is gekeken naar de huidige lagere biomassa. Bij de vaststelling van het quotum van de Unie is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.

* Bij TAC's die zijn verlaagd in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting, is de vergelijking gemaakt op basis van de quota van de Unie.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en voorschriften van het GVB.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met ander beleid van de Unie, met name op het gebied van milieu en duurzame ontwikkeling.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

De verplichting van de Unie om de levende aquatische rijkdommen op duurzame wijze te exploiteren, vloeit voort uit artikel 2 van de basisverordening.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel: het GVB is gemeenschappelijk beleid en de Raad moet krachtens artikel 43, lid 3, VWEU de maatregelen inzake de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden aannemen. Krachtens de voorgestelde verordening van de Raad worden de vangstmogelijkheden over de lidstaten verdeeld. Met inachtneming van de artikelen 16 en 17 van de basisverordening verdelen de lidstaten deze mogelijkheden vervolgens naar eigen goeddunken over de regio's of de

marktdeelnemers. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociaal-economische model van hun keuze bepalen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast en de openbare en particuliere middelen voor de uitvoering van deze verordening zijn reeds beschikbaar.

- **Keuze van instrument**

Het voorgestelde instrument is een verordening van de Raad, overeenkomstig artikel 43, lid 3, VWEU.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

De verordening inzake de vangstmogelijkheden wordt meermaals per jaar herzien in het licht van het meest recente wetenschappelijke advies en andere ontwikkelingen.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

- a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten*

De Commissie heeft de belanghebbenden, met name via de adviesraden, en de lidstaten geraadpleegd over haar aanpak voor de verschillende voorstellen voor vangstmogelijkheden, zulks op basis van haar jaarlijkse mededeling “*Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2022*”.

De Commissie heeft de in haar mededeling “*Verbetering van de raadpleging inzake het communautaire visserijbeheer*” (COM(2006) 246 final) geschetste aanpak gevolgd. Deze aanpak bestaat in een vroegtijdigere raadpleging van belanghebbenden zodat een strategischere discussie mogelijk wordt (“frontloadingsproces”).

- b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden*

In hun reactie op de bovengenoemde jaarlijkse mededeling geven de belanghebbenden hun mening over de visstandevaluatie van de Commissie en over de vraag welke beheersmatige reactie passend is. De Commissie heeft bij de uitwerking van dit voorstel rekening gehouden met de reacties.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Zoals hierboven vermeld, heeft de Commissie de ICES geraadpleegd over de te volgen methodiek. De adviezen van de ICES zijn gebaseerd op een advieskader dat door zijn deskundigengroepen en besluitvormingsorganen is ontwikkeld, en worden uitgebracht in lijn met zijn memorandum van overeenstemming met de Commissie.

Het uiteindelijke doel is dat de bestanden zich herstellen tot een niveau waarmee de MDO kan worden gehaald, en dat dat niveau wordt vastgehouden. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de basisverordening, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau “indien

mogelijk tegen 2015, en [...] voor alle bestanden uiterlijk 2020 [moet worden] verwezenlijkt". Dit sluit aan bij de toezegging van de Unie met betrekking tot de conclusies van de wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan. Zoals hierboven aangegeven, is MDO-informatie beschikbaar voor sommige bestanden, waaronder bestanden die van belang zijn in termen van vangstvolumes en handelswaarde (bv. heek, kabeljauw, zeeduivel, tong, scharretong, schelvis en langoustine).

De vangstmogelijkheden voor doelbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren moeten worden vastgesteld op basis van de betrokken MJP's, die de FMDO-bandbreedten voor de visserijsterfte vastleggen en dus onder bepaalde voorwaarden een zekere flexibiliteit bieden. De Commissie heeft de ICES om advies gevraagd op basis waarvan de behoefte aan deze flexibiliteit kan worden beoordeeld en de flexibiliteit kan worden toegepast. De hoogste FMDO-bandbreedtewaarden worden alleen gebruikt om TAC's voor te stellen indien op basis van wetenschappelijk advies vangstmogelijkheden overeenkomstig de FMDO-bandbreedten moeten worden vastgesteld om:

- de doelstellingen van het betrokken MJP te bereiken in het geval van gemengde visserijen, of
- om ernstige schade aan een bestand door wisselwerkingen binnen of tussen soorten te vermijden, of
- grote jaarlijkse schommelingen te beperken.

Belant de biomassa van een bestand onder de in het betrokken MJP vermelde referentiepunten, dan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd.

Om de MDO te halen, kunnen de visserijsterftecijfers en/of de vangsten in bepaalde gevallen worden verlaagd. Bijgevolg wordt voor dit voorstel gebruikgemaakt van de MDO-adviezen indien deze voorhanden zijn. Overeenkomstig de GVB-doelstellingen stemmen TAC's die op basis van MDO-advies worden voorgesteld, overeen met het niveau dat volgens dat advies borg zou staan voor het halen van de MDO in 2022. Deze aanpak is in overeenstemming met de uitgangspunten zoals beschreven in de jaarlijkse mededeling *“Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2022”*.

Voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, doen de wetenschappelijke adviesorganen aanbevelingen om de vangsten te verminderen, op hetzelfde niveau te houden of te verhogen. De ICES-adviezen hebben daartoe kwantitatieve richtsnoeren opgeleverd en daarvan is gebruikgemaakt bij de vaststelling van de voorgestelde TAC's.

Voor sommige bestanden (voornamelijk wijdverspreide bestanden, haaien en roggen) wordt het ICES-advies in het najaar uitgebracht. Dit voorstel zal moeten worden bijgewerkt nadat de adviezen zijn ontvangen.

• **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening inzake vangstmogelijkheden wordt omschreven in artikel 43, lid 3, VWEU.

Het is de bedoeling om met dit voorstel een kortetermijnaanpak te vermijden en de voorkeur te geven aan besluiten die gericht zijn op duurzaamheid op de lange termijn. Daarom wordt in het voorstel rekening gehouden met initiatieven van belanghebbende partijen en adviesraden indien deze door de ICES en/of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor

de visserij (WTECV) positief zijn beoordeeld. Het GVB-hervormingsvoorstel van de Commissie was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC (2011) 891) volgens welke de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde was om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen.

Wat de ROVB-vangstmogelijkheden en de met derde landen gedeelde bestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen geïmplementeerd. Alle elementen die van belang zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden, worden in aanmerking genomen bij het voorbereiden en voeren van internationale onderhandelingen waarin vangstmogelijkheden van de Unie worden overeengekomen met derden.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties van de Unie of de lidstaten, en met name de voorschriften op het gebied van inspanningsbeheer.

- **Grondrechten**

Niet van toepassing.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De voorgestelde maatregelen hebben geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De verordening wordt geïmplementeerd en de naleving ervan wordt gemonitord overeenkomstig het GVB.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moeten instandhoudingsmaatregelen worden aangenomen met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en van andere adviesinstanties en adviezen die zijn ontvangen van de adviesraden.
- (2) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen inzake de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Daarnaast moeten voor bestanden die onder een meerjarenplan (MJP) vallen, totale toegestane vangsten (TAC's) worden vastgesteld in overeenstemming met de streefcijfers en maatregelen van die plannen. Overeenkomstig artikel 16, lid 1, van die verordening moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van hun visserijactiviteiten voor elk visbestand of elke visserij gewaarborgd is.
- (3) TAC's moeten daarom overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van het beschikbare wetenschappelijke advies, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot gelijke behandeling van de visserijsectoren, en in het licht van de standpunten die naar voren komen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, met name op de bijeenkomsten van de betrokken adviesraden.

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

- (4) Krachtens artikel 15 van de Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde uitzonderingen van toepassing kunnen zijn. In artikel 16, lid 2, van die verordening is bepaald dat, wanneer de aanlandingsverplichting voor een visbestand is ingevoerd, de vangstmogelijkheden niet meer mogen worden vastgesteld als afspiegeling van de aanlanding, maar als afspiegeling van de vangsten. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 heeft de Commissie een aantal gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting in de vorm van specifieke teruggooiplannen.
- (5) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. Ze moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten (in plaats van de adviescijfers voor de gewenste vangsten), zoals geleverd door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES). De hoeveelheden die bij wijze van uitzondering op de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten.
- (6) Voor bepaalde bestanden heeft de ICES nulvangsten aanbevolen. Echter, indien de TAC's voor die bestanden worden vastgesteld op het aanbevolen niveau, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van “choke species” (knelsoorten of verstikkingssoorten). Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van visserijen (in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren) en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op het niveau van de maximale duurzame opbrengst (MDO) te bevissen, moeten voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen. Ter vermindering van de vangsten van de bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten vangstmogelijkheden voor visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen. Ook moeten technische en controlemaatregelen die intrinsiek verbonden zijn met de vangstmogelijkheden, worden vastgesteld om illegale teruggooi te voorkomen.
- (7) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden benut, moet een quotumruilsysteem worden opgezet voor de lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten.
- (8) Krachtens het bij Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad² ingevoerde MJP voor de westelijke wateren moet het streefcijfer voor

² Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van

visserijsterfte voor de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde bestanden binnen de bandbreedten van visserijsterftewaarden blijven die resulteren in de in artikel 2 van die verordening gedefinieerde MDO (FMDO-bandbreedten), zulks overeenkomstig artikel 4 van die verordening. De totale visserijsterfte voor zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b moet daarom in lijn met het MDO-advies van de ICES en de FMDO-puntwaarde worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met commerciële en recreatieve vangsten, met inbegrip van teruggooi. De FMDO-puntwaarde is de visserijsterfte die de MDO op lange termijn oplevert. De lidstaten (Frankrijk en Spanje) moeten maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de visserijsterfte bij hun vloten en recreatievissers niet hoger is dan de FMDO-puntwaarde, conform artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472.

- (9) De maatregelen voor recreatievisserijen op zeebaars moeten in stand blijven, gelet op de significante impact van recreatievisserijen op de betrokken bestanden. De meeneemlimieten moeten worden gehandhaafd in lijn met het wetenschappelijk advies. Vaste netten moeten worden uitgesloten omdat deze niet selectief genoeg zijn en er waarschijnlijk meer exemplaren mee worden gevangen dan de vastgestelde grenswaarden. Gezien de ecologische, sociale en economische situatie is met de maatregelen voor zeebaars een goed evenwicht gevonden tussen de belangen van commerciële vissers en van recreatievissers, vooral omdat commerciële vissers in kustgemeenschappen van de bestanden in kwestie afhankelijk zijn. Met die maatregelen kunnen recreatievissers vis vangen doordat rekening wordt gehouden met het effect ervan op de bestanden.
- (10) Het wetenschappelijk advies voor bestanden Elasmobranchii (roggen en haaien) is een nulvangst vanwege de slechte staat van instandhouding ervan. Bovendien betekenen hoge overlevingspercentages dat ervan uit wordt gegaan dat teruggooi niet tot een hogere visserijsterfte voor die bestanden leidt en gunstig is voor de instandhouding ervan. Het vissen op dergelijke soorten moet derhalve worden verboden. Op grond van artikel 15, lid 4, punt a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevestigd.
- (11) Het MJP voor de Noordzee is ingevoerd bij Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad³ en trad in 2018 in werking. Het MJP voor de westelijke wateren werd ingevoerd bij Verordening (EU) 2019/472 en trad in 2019 in werking. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die plannen vermelde bestanden moeten worden vastgesteld conform de streefcijfers (FMDO-bandbreedtes) en vrijwaringsmaatregelen van de MJP's. De FMDO-bandbreedtes zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. Indien geen degelijke wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden worden vastgesteld conform de voorzorgsbenadering, zoals aangegeven in de MJP's.

Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1).

³ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

- (12) Overeenkomstig artikel 7 van het MJP voor de Noordzee moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, van het plan genoemde bestanden lager is dan het grensreferentiepunt voor biomassa (Blim), extra herstelmaatregelen worden genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel weer boven een niveau komt dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.
- (13) De TAC's voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad⁴.
- (14) Voor bestanden waarvoor niet voldoende betrouwbare gegevens voorhanden zijn waarop ramingen van de omvang ervan kunnen worden gebaseerd, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer zoals omschreven in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en met inachtneming van bestandsspecifieke factoren, en met name de beschikbare informatie over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende gemengde visserijen.
- (15) Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁵ zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, waaronder flexibiliteitsbepalingen voor verzorgs- en analytische TAC's (artikelen 3 en 4). Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet van toepassing zijn, gelet op met name de biologische toestand ervan. In 2014 is bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nog een jaarflexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle bestanden waarvoor de aanlandingsverplichting geldt. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit afbreuk doet aan het beginsel van rationele en verantwoorde exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee, aan de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen en aan de biologische toestand van de bestanden, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn op analytische TAC's wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.
- (16) Indien een TAC aan slechts één lidstaat wordt toegewezen, moet deze lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, VWEU worden gemachtigd om zijn TAC te bepalen. Er moet worden gewaarborgd dat de lidstaat bij het bepalen van het TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het GVB handelt.
- (17) De maxima voor de visserij-inspanning voor 2022 moeten worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 9 van en bijlage I bij Verordening (EU) 2016/1627.

⁴ Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

⁵ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- (18) Teneinde de volledige benutting van de vangstmogelijkheden te waarborgen, moet de mogelijkheid worden geboden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.
- (19) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding ervan meebrengen. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve tot nul worden gereduceerd door middel van een totaalverbod op de visserij daarop.
- (20) Tijdens de 12e Conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten (Manilla, 23-28 oktober 2017) is een aantal diersoorten toegevoegd aan de lijsten van beschermde soorten in de bijlagen I en II bij het verdrag. Daarom moet worden bepaald dat vissersvaartuigen van de Unie die in om het even welke wateren vissen, en vissersvaartuigen van buiten de Unie die in de wateren van de Unie vissen, de beschermde status van die soorten in acht moeten nemen.
- (21) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁶, en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserij-inspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.
- (22) De TAC voor de Unie voor Groenlandse heilbot in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 laat het standpunt van de Unie over het aandeel dat de Unie in die visserij toekomt, onverlet.
- (23) [De Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2020 een instandhoudingsmaatregel vastgesteld voor de twee roodbaarsbestanden in de Irminger Zee, waarbij gerichte visserij op die bestanden wordt verboden. Bovendien stelde zij een verbod in op visserij-activiteiten in het gebied waar roodbaarzen bijeenkomen, teneinde bijvangsten ervan tot een minimum te beperken. Die maatregelen, die gebaseerd zijn op het ICES-advies voor nulvangsten, moeten in het Unierecht worden geïmplementeerd. De NEAFC is er niet in geslaagd een aanbeveling aan te nemen voor roodbaarzen in de ICES-deelgebieden 1 en 2. Voor dat bestand moet de TAC worden vastgesteld in overeenstemming met het in de NEAFC ingenomen standpunt van de Unie.] [*De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de NEAFC bijgewerkt.*]
- (24) [Vanwege de COVID-19-pandemie werd de jaarvergadering van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) voor 2020 vervangen door een besluitvormingsproces via briefwisseling, dat in oktober 2020 van start ging en begin januari 2021 moet eindigen. Een van de belangrijkste doelstellingen van het proces was te voorzien in de mogelijkheid van een verlenging

⁶ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

van bestaande maatregelen die in 2020 eindigen, waar nodig met kleine technische aanpassingen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Iccat bijgewerkt.]*

- (25) [Iccat-aanbeveling 19-04 voor een beheersplan voor blauwvintonijn bevat alleen voor 2019 en 2020 een TAC. De Iccat moet nog een besluit nemen over het TAC-niveau voor 2021. Gezien het besluitvormingsproces van 2020 is voorgesteld om het wetenschappelijk advies te volgen en de TAC op 36 000 ton te houden. Hoewel er consensus lijkt te bestaan over het TAC-niveau, bestaat het risico dat de Iccat het niet formeel goedkeurt voordat deze verordening wordt aangenomen. De TAC moet daarom op dit niveau worden vastgesteld, maar zo spoedig mogelijk worden herzien indien de Iccat een andere TAC vaststelt.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Iccat bijgewerkt.]*
- (26) [Tijdens het Iccat-besluitvormingsproces van 2020 heeft de Unie een breed plan voorgesteld met een TAC die onmiddellijk een einde zou moeten maken aan de overbevissing van kortvinmakreelhaai in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan, samen met een reeks flankerende maatregelen om de sterfte ervan verder terug te dringen. Aangezien er in de Iccat geen consensus heerst, dit bestand er zeer slecht aan toe is en de Unie verantwoordelijk is voor twee derde van het vangstvolume, moet de Unie voor die soort een unilaterale vangstbeperking instellen, die overeenkomt met haar aandeel in de door het wetenschappelijk comité op Iccat-niveau verlangde totale beperking.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Iccat bijgewerkt.]*
- (27) [Iccat-aanbeveling 17-04 inzake een oogstcontroleregulering (HCR) voor Noord-Atlantische witte tonijn bevat alleen voor de periode 2018-2020 een TAC. De Iccat moet nog een besluit nemen over de TAC voor 2021. Gezien het besluitvormingsproces van 2020 is voorgesteld het wetenschappelijk advies te volgen en de nieuwe TAC op de huidige interim-HCR te baseren en voor slechts één jaar een pro-rataverhoging van de vangst- en andere beperkingen toe te passen. Hoewel er consensus lijkt te bestaan over het TAC-niveau, bestaat het risico dat de Iccat het niet formeel goedkeurt voordat deze verordening wordt aangenomen. De TAC moet daarom op dit niveau worden vastgesteld, maar zo spoedig mogelijk worden herzien indien de Iccat een andere TAC vaststelt.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Iccat bijgewerkt.]*
- (28) [Gezien het besluitvormingsproces van 2020 heeft de Iccat de TAC's voor grootoogtonijn, geelvintonijn, blauwe marlijn en witte marlijn nog niet formeel aangenomen. Hoewel er consensus lijkt te bestaan over de hoogte van de TAC's, bestaat het risico dat de Iccat ze niet formeel goedkeurt voordat deze verordening wordt aangenomen. De TAC's moeten daarom op dit niveau worden vastgesteld, maar zo spoedig mogelijk worden herzien indien de Iccat andere TAC's vaststelt.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Iccat bijgewerkt.]*
- (29) [Tijdens haar jaarvergadering in 2020 heeft de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) vangstbeperkingen voor doel- en bijvangstsoorten voor de periode 1 december 2020 tot en met 30 november 2021 aangenomen. Bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2021 moet rekening worden gehouden met de benutting van de overeenkomstige quota in 2020.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de CCAMLR bijgewerkt.]*

- (30) [Tijdens haar jaarvergadering in 2020 heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) de eerder vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen gehandhaafd. Die maatregelen moeten in het Unierecht van toepassing blijven.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de IOTC bijgewerkt.]*
- (31) [De jaarvergadering van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) vindt plaats van 21 januari tot en met 1 februari 2021. In afwachting van de jaarvergadering moeten de bestaande maatregelen in het SPRFMO-verdragsgebied voorlopig worden gehandhaafd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de SPRFMO bijgewerkt.]*
- (32) [Tijdens haar jaarvergadering in 2020 heeft de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) geen consensus bereikt over de verlenging van de meest recente maatregel voor tropische tonijn, die op 31 december 2020 is verstreken. Vanaf 1 januari 2021 zal de visserij op tropische tonijn in het oostelijke deel van de Stille Oceaan dus niet gereguleerd zijn. Gezien het voorzorgsbeginsel in het kader van het GVB moet de Unie de in Verordening (EU) 2020/123 van de Raad⁷ vervatte bepalingen inzake tropische tonijn blijven toepassen totdat de IATTC het eens wordt over een nieuwe maatregel.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de IATTC bijgewerkt.]*
- (33) [Tijdens haar jaarvergadering in 2020 heeft de Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) de bij haar jaarvergadering van 2016 aangenomen TAC voor zuidelijke blauwvintonijn voor 2021 bevestigd. De desbetreffende maatregelen moeten in het Unierecht worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de CCSBT bijgewerkt.]*
- (34) [Tijdens haar jaarvergadering in 2020 heeft de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo) besloten om de TAC's van 2020 voor de belangrijkste onder haar bevoegdheid vallende soorten te handhaven tot haar jaarvergadering in 2021. De desbetreffende maatregelen moeten in het Unierecht worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de Seafo bijgewerkt.]*
- (35) [De Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2020 de instandhoudings- en beheersmaatregelen voor tropische tonijn verlengd. Ook werden de vangstbeperkingen op grootoogtonijn voor Unie-vaartuigen voor de beugvisserij verduidelijkt. Die maatregelen moeten in het Unierecht worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de WCPFC bijgewerkt.]*
- (36) [Tijdens haar 42e jaarvergadering in 2020 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) een aantal vangstmogelijkheden voor 2021 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1 tot en met 4 van het NAFO-verdragsgebied. Die maatregelen moeten

⁷ Verordening (EU) 2020/123 van de Raad van 27 januari 2020 tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 25 van 30.1.2020, blz. 1).

in het Unierecht worden geïmplementeerd.] [*De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de jaarvergadering van de NAFO bijgewerkt.*]

- (37) [Tijdens hun 7e vergadering in 2020 hebben de partijen bij de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) de TAC's van 2019 voor de onder de overeenkomst vallende bestanden gehandhaafd. Die maatregelen moeten in het Unierecht worden geïmplementeerd.] [*De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na de Siofa-jaarvergadering bijgewerkt.*]
- (38) [Het Verdrag van 9 februari 1920 inzake Spitsbergen (Svalbard) (het “Verdrag van Parijs van 1920”) verleent alle partijen bij het verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Svalbard-archipel, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande een dergelijke toegang tot de visserij op sneeuwkrabben op het continentaal plat rond de Svalbard-archipel uiteengezet in diverse nota's-verbaal aan Noorwegen. De recentste nota's dateren van 26 februari 2021 en 28 juni 2021. Teneinde te garanderen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond de Svalbard-archipel in lijn wordt gebracht met eventuele niet-discriminerende beheersregels van Noorwegen, dat binnen de grenzen van het Verdrag van Parijs soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft, moet worden bepaald hoeveel vaartuigen gemachtigd mogen worden om deze visserij uit te oefenen. De verdeling van deze vangstmogelijkheden over de lidstaten geldt alleen voor 2022. Er wordt aan herinnerd dat in de Unie de primaire verantwoordelijkheid voor de naleving van het toepasselijke recht bij de vlaggenlidstaten berust.]
- (39) Overeenkomstig de verklaring van de Unie aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela over de toekenning van vangstmogelijkheden in wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana⁸, moet worden bepaald welke vangstmogelijkheden voor snappers in wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela worden gesteld.
- (40) Aangezien sommige bepalingen continu moeten worden toegepast, en teneinde een gebrek aan rechtszekerheid in de periode tussen het einde van 2022 en de datum van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2023 te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake gesloten seizoenen betreft, begin 2023 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2023.
- (41) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserij-inspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁹.

⁸ Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55).

⁹ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de

- (42) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van dezelfde lidstaat voeren. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011.
- (43) Om ervoor te zorgen dat de visserijactiviteiten niet worden onderbroken en de bestaansmiddelen van de vissers van de Unie worden veiliggesteld, moet deze verordening met ingang van 1 januari 2022 van toepassing zijn, met uitzondering van de bepalingen inzake de beperkingen van de visserij-inspanning, die van toepassing moeten zijn met ingang van 1 februari 2022, en sommige bepalingen voor bijzondere gebieden, waarvoor een specifieke toepassingsdatum moet gelden. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden.
- (44) Bepaalde internationale maatregelen waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie worden ingesteld of beperkt, worden aan het einde van het jaar door de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) vastgesteld en worden vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing. De bepalingen waarbij deze maatregelen in het Unierecht worden geïmplementeerd, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2021, moeten de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht laat het beginsel van gewettigd vertrouwen onverlet, aangezien CCAMLR-leden niet zonder machtiging in het CCAMLR-verdragsgebied mogen vissen.
- (45) [In overeenstemming met de procedure in de overeenkomst en het protocol inzake visserijbetrekkingen met Groenland heeft het Gemengd Comité de vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2022 in de Groenlandse wateren kan beschikken¹⁰.] [*De overweging en de desbetreffende bepalingen worden na het betrokken internationale overleg bijgewerkt.*]

lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

¹⁰ Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de autonome regering van Groenland, anderzijds (PB L 172 van 30.6.2007, blz. 4) en Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien in die overeenkomst (PB L 293 van 23.10.2012, blz. 5).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

1. Bij deze verordening worden vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden vastgesteld die in wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie beschikbaar zijn.
2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:
 - a) de vangstbeperkingen voor 2022 en, waar zulks in deze verordening is aangegeven, voor 2023;
 - b) de beperkingen van de visserij-inspanning voor 2022, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserij-inspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2022 tot en met 31 januari 2023;
 - c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2021 tot en met 30 november 2022 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vaartuigen:
 - a) vissersvaartuigen van de Unie;
 - b) vaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.
2. Deze verordening is tevens van toepassing op:
 - a) bepaalde recreatievisserijen indien uitdrukkelijk vermeld in de desbetreffende bepalingen van deze verordening;
 - b) commerciële visserijen vanaf de kust.

Artikel 3 *Definities*

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

- a) “vaartuig van een derde land”: een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;
- b) “recreatievisserijen”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de biologische hulpbronnen van de zee worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;
- c) “internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;
- d) “totale toegestane vangst” (TAC):

- i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
- e) “quotum”: een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
 - f) “analytische beoordeling”: kwantitatieve evaluatie van trends in een bepaald bestand, op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, die blijkens wetenschappelijke toetsing van voldoende kwaliteit zijn om er wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten op te baseren;
 - g) “maaswijdte”: de maaswijdte van visnetten in de zin van artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad¹¹;
 - h) “vissersvlootregister van de Unie”: het register dat door de Commissie is ingesteld in het kader van artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - i) “visserijlogboek”: het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - j) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;
 - k) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld en op een niet-verankerde visaanttrekkende voorziening (FAD) of boomstam is uitgezet op zee, die posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt;
 - l) “FMDO-puntwaarde” : de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de maximale duurzame opbrengst op lange termijn oplevert.

Artikel 4 *Visserijzones*

Voor de toepassing van deze verordening geldt de volgende afbakening van visserijzones:

- a) voor de zones van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹² gespecificeerde geografische gebieden;

¹¹ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

¹² Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

- b) voor het Skagerrak: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;
- c) voor het Kattegat: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Griben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;
- d) voor functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 53° 30' NB 15° 00' WL,
 - 53° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 15° 00' WL;
- e) voor functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 00' NB 9° 00' WL,
 - 43° 00' NB 10° 00' WL,
 - 43° 30' NB 10° 00' WL,
 - 43° 30' NB 9° 00' WL,
 - 44° 00' NB 9° 00' WL,
 - 44° 00' NB 8° 00' WL,
 - 43° 30' NB 8° 00' WL;
- f) voor functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 00' NB 8° 00' WL,
 - 43° 00' NB 10° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,

- 42° 00' NB 8° 00' WL;
- g) voor functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 42° 00' NB 8° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,
 - 38° 30' NB 10° 00' WL,
 - 38° 30' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 8° 00' WL;
- h) voor functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;
- i) voor functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 30' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 2° 00' WL,
 - 43° 30' NB 2° 00' WL;
- j) voor de Golf van Cádiz: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7° 23' 48" WL;
- k) voor het verdragsgebied van de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR): het geografische gebied als gedefinieerd in artikel 2, punt a), van Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad¹³;
- l) voor de zones van de Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf): de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ gespecificeerde geografische gebieden;
- m) voor het verdragsgebied van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC): het geografische gebied als omschreven in het verdrag ter versterking van

¹³ Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

¹⁴ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

- de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica¹⁵;
- n) voor het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen¹⁶;
 - o) voor het bevoegdheidsgebied van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan¹⁷;
 - p) voor de zones van de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO): de geografische gebieden als gespecificeerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸;
 - q) voor het verdragsgebied van de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan¹⁹;
 - r) voor het overeenkomstgebied van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan²⁰;
 - s) voor het verdragsgebied van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan²¹;

¹⁵ De Unie heeft het verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

¹⁶ De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

¹⁷ De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

¹⁸ Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

¹⁹ De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

²⁰ De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

²¹ De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1).

- t) voor het verdragsgebied van de Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan²²;
- u) voor de volle zee van de Beringzee: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;
- v) voor het overlappende gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied: het geografische gebied dat wordt begrensd door:
 - 150° WL,
 - 130° WL,
 - 4° ZB,
 - 50° ZB.

TITEL II

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 5

TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van de Unie of bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede eventuele voorwaarden die er functioneel verband mee houden, zijn vermeld in bijlage I.
2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I bij deze verordening en onder de voorwaarden van artikel 16 van en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad²³ en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om in wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland, Noorwegen en de visserijzone rond Jan Mayen te vissen.

²² De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

²³ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvlooten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I bij deze verordening en onder de voorwaarden van artikel 16 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om in wateren onder de visserij-jurisdictie van het Verenigd Koninkrijk (VK) te vissen.

Artikel 6

Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. Voor bepaalde, in bijlage I genoemde visbestanden worden de TAC's door de betrokken lidstaat vastgesteld.
2. De door een lidstaat vast te stellen TAC's:
 - a) stroken met de beginselen en voorschriften van het GVB, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden;
 - b) resulteren in een exploitatie van de bestanden die:
 - i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de maximale duurzame opbrengst, of
 - ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer.
3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2022 de volgende informatie:
 - a) de door hem vastgestelde TAC's;
 - b) de door hem verzamelde en beoordeelde gegevens, zoals gebruikt als grondslag voor de TAC's;
 - c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

Artikel 7

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord gehouden of aangeland worden indien:
 - a) de vis is gevangen met vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of
 - b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.
2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten af te boeken op de betrokken quota waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening genoemd.

Artikel 8
Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de invoering van de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.
2. 6 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC's voor kabeljauw in de Keltische Zee, kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland, wijting in de Ierse Zee en schol in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k, en 3 % van elk quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland worden opgenomen in een quotumruilsysteem, dat op 1 januari 2022 wordt opengesteld. De lidstaten zonder het quotum hebben tot en met 31 maart 2022 exclusieve toegang tot het systeem.
3. De hoeveelheden die uit het systeem worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 31 maart 2022 worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die in het begin aan het systeem hebben bijgedragen.
4. Lidstaten zonder het quotum geven in ruil quota voor in het aanhangsel van bijlage IA vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder het quotum en de aan het systeem bijdragende lidstaat anders overeenkomen.
5. Aan de hand van een marktcoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselcoers wordt ervoor gezorgd dat de in lid 4 bedoelde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals geleverd door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.
6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 9
Beperkingen van de visserij-inspanning in ICES-sector 7e

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), bedoelde periode zijn de technische aspecten van de rechten en plichten inzake het beheer van het tongbestand in ICES-sector 7e beschreven in bijlage II.
2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig punt 7.4 van bijlage II kan de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen aan deze lidstaat extra zeedagen toekennen bovenop de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen waarvoor hij een onder zijn vlag varende vaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereguleerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt dergelijke uitvoeringshandelingen vast volgens de in artikel 52, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.
3. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen aan een verzoekende lidstaat maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2022 en 31 januari 2023 toekennen bovenop de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen waarop een vaartuig

in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in bijlage II, punt 8.1. Zij doet een dergelijke toekenning op basis van de door de lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 8.3, ingediende beschrijving en na raadpleging van het WTECV. De Commissie stelt dergelijke uitvoeringshandelingen vast volgens de in artikel 52, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 10

Maatregelen inzake zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b

1. Frankrijk en Spanje zorgen ervoor dat de visserijsterfte van zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b ten gevolge van hun commerciële en recreatievisserijen niet hoger is dan de FMDO-puntwaarde, zoals voorgeschreven in artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472.
2. Bij recreatievisserijen in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust, mogen per dag maximaal twee zeebaarzen per visser worden gevangen en gehouden. Dit lid is niet van toepassing op vaste netten, die niet mogen worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
3. Lid 2 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen inzake recreatievisserijen.

Artikel 11

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
 - a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;
 - d) extra aanlandingen op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - e) overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;
 - f) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van artikel 17 van de onderhavige verordening.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.
3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en

zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.

4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

[Artikel 12

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De (voor visserij) gesloten gebieden, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, zijn vermeld in bijlage IV.
2. Vaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van ten minste 70 mm in de ICES-sector 4a en 4b of ten minste 90 mm in ICES-sector 3a vissen, en met beuglijnen²⁴, mogen niet vissen in de Uniewateren van ICES-sector 4a, ten noorden van 58° 30' 00" NB en ten zuiden van 61° 30' 00" NB, en in de Uniewateren van de ICES-sector 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b, ten noorden van 57° 00' 00" NB en ten oosten van 5° 00' 00" OL.
3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:
 - a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis. Vaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits zij hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode. Dit vermoeden kan worden weerlegd;
 - b) er wordt gebruikgemaakt van een gereguleerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen volgens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in bijlage V, deel B, punt 1.1, bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen. Dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het vistuig in kwestie niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;
 - c) bij vaartuigen die werken met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;
 - ii) horizontale vislijn (0,6 m);
 - iii) horizontale zeef met een wijdmazig ontsnappingspaneel;
 - d) bij vaartuigen die werken met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 70 mm en groter in ICES-sector 4a en 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:

²⁴ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

- i) horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - ii) Seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - iii) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - e) op de vaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op wetenschappelijk advies gebaseerde niveaus. Dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie van dat derde land, en waar nodig geacht, verder herzien indien het doel van het plan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.
4. De lidstaten intensiveren de monitoring, de controle en het toezicht ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vaartuigen, teneinde de naleving van de voorwaarden van lid 3 te waarborgen.
 5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits het onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

Artikel 13

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in het Kattegat

1. Vaartuigen van de Unie die in het Kattegat met bodemtrawls²⁵ met een minimummaaswijdte van 70 mm vissen, gebruiken een van de volgende soorten selectief vistuig:
 - a) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - b) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - c) Seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - d) een gereguleerd zeer selectief vistuig dat technische kenmerken heeft die er volgens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits dit het enige vistuig aan boord is.
2. Als vaartuigen van de Unie aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen zij gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241. De lidstaat in kwestie zendt de Commissie de lijst van dergelijke vaartuigen toe.

²⁵ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits het onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

Artikel 14
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
- a) sterrog (*Raja radiata*) in wateren van de Unie van de ICES-sector 2a, 3a en 7d en ICES-deelgebied 4;
 - b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;
 - c) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - d) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - e) zwarte haai (*Dalatias licha*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - f) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - g) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8, 9 en 10;
 - h) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - i) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*), wanneer wordt gevisd met de beug in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4 en in wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1, 5, 6, 7, 8, 12 en 14;
 - j) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;
 - k) stekelrog (*Raja clavata*) in wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - l) golfrog (*Raja undulata*) in wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 en 10;
 - m) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;
 - n) gewone gitaarroog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee;
 - o) doornhaai (*Squalus acanthias*) in wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, tenzij in het kader van de in bijlage IA vermelde vermijdingsprogramma's.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 15

Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserij-inspanning aan de Commissie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II

Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 16

Vismachtigingen

1. De maximaal aantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.
2. Indien een lidstaat quota in de in bijlage V, deel A, bij deze verordening genoemde visserijzones overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan een andere lidstaat overdraagt (ruil of “swap”), worden daarbij ook de overeenkomstige vismachtigingen overgedragen en wordt de Commissie in kennis gesteld van de overdracht. Het in bijlage V, deel A, bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijzone wordt niet overschreden.

Hoofdstuk III

Vangstmogelijkheden in wateren van regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 17

Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer (“ROVB”) overdrachten en uitwisselingen van quota tussen de verdragsluitende partijen bij de ROVB toestaan, kan een lidstaat (“de betrokken lidstaat”) met een verdragsluitende partij bij de ROVB besprekingen beginnen en, in voorkomend geval, aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.
2. Na ontvangst van de kennisgeving van de betrokken lidstaat kan de Commissie de contouren van de geplande overdracht of uitwisseling van quota bekrachtigen. Bij bekrachtiging maakt de Commissie onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de overdracht

of uitwisseling ter kennis van het ROVB-secretariaat overeenkomstig de ROVB-voorschriften.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van de overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.
4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de verdragsluitende partij bij de ROVB dan wel, in voorkomend geval, overeenkomstig de ROVB-voorschriften. In lijn met het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten wordt de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten daardoor niet beïnvloed.
5. Dit artikel geldt tot en met 31 januari 2023 voor overdrachten van quota van een verdragsluitende partij bij een ROVB aan de Unie en de daaropvolgende toewijzing ervan aan de lidstaten.

[De onderstaande afdelingen 2-11 worden bijgewerkt na de jaarvergaderingen van de desbetreffende ROVB's.]

AFDELING 2

NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 18

Sluitingen voor roodbaars in de Irminger Zee

Alle visserijactiviteiten zijn verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63° 00'	- 30° 00'
61° 30'	- 27° 35'
60° 45'	- 28° 45'
62° 00'	- 31° 35'
63° 00'	- 30° 00'

AFDELING 3

ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 19

Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met de hengel of de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 1.

2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 2.
3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 3.
4. Het aantal vissersvaartuigen dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 4.
5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 5.
6. De totale capaciteit voor het kweken en mesten van blauwvintonijn en de maximumhoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die wordt toegewezen aan kweek- en mestbedrijven in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee, worden beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 6.
7. Het maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad²⁶, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 7, bij deze verordening.
8. Het maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 meter dat vist op grootoogtonijn in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 8.

Artikel 20
Recreatievisserijen

In voorkomend geval kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan recreatievisserijen.

Artikel 21
Haaïen

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van grootoogvoshaaien (*Alopias superciliosus*) die in een visserij zijn gevangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*.
3. Het is verboden om delen of volledige karkassen van hamerhaaien van de familie *Sphyrnidae* (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

²⁶ Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 973/2001 (PB L 123 van 12.5.2007, blz. 3).

4. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
5. Het is verboden om zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden.

AFDELING 4 CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 22

Kennisgevingen inzake experimentele visserij op Antarctische ijsheek

De lidstaten mogen in 2022 deelnemen aan de experimentele visserij met de beug op Antarctische ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie. Lidstaten die daartoe voornemens zijn, stellen het CCAMLR-secretariaat uiterlijk op 1 juni 2022 daarvan in kennis overeenkomstig de artikelen 7 en 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004.

Artikel 23

Beperkingen van de experimentele visserij op Antarctische ijsheek

1. De visserij op Antarctische ijsheek in het visseizoen 2021-2022 is beperkt tot de in bijlage VII, tabel A, vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vaartuigen voor de in tabel B van die bijlage vermelde soorten, TAC's en bijvangstbeperkingen.
2. Gerichte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangst van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op Antarctische ijsheek, worden levend vrijgelaten.
3. Indien van toepassing wordt de visserij in een klein onderzoeksvak (Small Scale Research Unit – SSRU) stopgezet wanneer de gemelde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het seizoen voor de visserij wordt gesloten.
4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst- en de visserij-inspanning te voorkomen. Visserijactiviteiten in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a, voor zover toegestaan op grond van artikel 22, zijn echter verboden op diepten van minder dan 550 meter.

Artikel 24

Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2021-2022

1. Lidstaten die voornemens zijn om in het visseizoen 2021-2022 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, stellen de Commissie uiterlijk op 1 mei 2022 daarvan in kennis met het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII. Op basis van de informatie van de lidstaten dient de Commissie de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2022 bij het CCAMLR-secretariaat in.

2. De in lid 1 bedoelde kennisgeving van de lidstaten bevat de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet, voor elk vaartuig dat gemachtigd is om aan de visserij op Antarctisch krill deel te nemen.
3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, geeft alleen kennis van zijn voornemen daartoe voor gemachtigde vaartuigen die aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) zij voeren ten tijde van de kennisgeving zijn vlag;
 - b) zij voeren ten tijde van de kennisgeving de vlag van een ander CCAMLR-lid en voeren naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van de lidstaat in kwestie.
4. Wanneer een overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 aan het secretariaat van de CCAMLR gemeld vaartuig om legitieme operationele redenen of vanwege overmacht niet aan een visserij op Antarctisch krill kan deelnemen, mag de lidstaat in kwestie toestaan dat het wordt vervangen door een ander vaartuig. De betrokken lidstaten brengen in dat geval het CCAMLR-secretariaat en de Commissie onverwijld op de hoogte en verstrekken daarbij:
 - a) alle bijzonderheden over het vervangende vaartuig (of de vervangende vaartuigen), inclusief de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet;
 - b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.
5. De lidstaten staan niet toe dat een vaartuig dat is geplaatst op een CCAMLR-lijst van vissersvaartuigen die illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), aan de visserij op Antarctisch krill deelneemt.

AFDELING 5

IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 25

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen

1. Het maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 1.
2. Het maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 2.
3. De lidstaten kunnen vaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits zij de tegenover de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserij-inspanning voor de visbestanden in kwestie leidt.
4. De lidstaten zorgen er bij een voorgestelde overdracht van capaciteit naar hun vloot voor dat de over te dragen vaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vaartuigen van de IOTC of in het vaartuigregister van een andere tonijn-ROVB.

Vaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die IOO-visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.

5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen als zij binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 26

Niet-verankerde FAD's en bevoorradersvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.
2. Een ringzegenvaartuig mag op geen enkel moment meer dan 300 operationele boeien volgen.
3. Voor elk ringzegenvaartuig mogen jaarlijks niet meer dan 500 instrumentboeien worden verworven. Geen enkel ringzegenvaartuig heeft op enig moment meer dan 500 instrumentboeien (in voorraad en operationeel).
4. Ten hoogste twee bevoorradersvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan ten minste vijf ringzegenvaartuigen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Deze bepaling is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradersvaartuig.
5. Eén ringzegenvaartuig wordt op geen enkel moment ondersteund door meer dan één bevoorradersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.
6. De Unie registreert geen nieuwe of extra bevoorradersvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

Artikel 27

Haaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van alle voshaaisoorten van de familie *Alopiidae* in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen, behalve voor vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 24 m die uitsluitend betrokken zijn bij visserijactiviteiten in de exclusieve economische zone (EEZ) van hun vlaggenlidstaat, mits hun vangst uitsluitend voor plaatselijk verbruik is bestemd.
3. Incidenteel gevangen exemplaren van de in de leden 1 en 2 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 28

Roggen van het geslacht Mobula

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*) en niet delen of volledige karkassen van roggen van het geslacht *Mobula* aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen, tenzij de gevangen vis rechtstreeks door de gezinnen van de vissers wordt geconsumeerd ("zelfvoorzieningsvisserij").

In afwijking van de eerste alinea mogen roggen van het geslacht *Mobula* die onopzettelijk worden gevangen bij ambachtelijke visserij, door vaartuigen met ringzegens, hengels, kieuwnetten, handlijn of sleeplijn die zijn ingeschreven in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen, worden aangeland voor lokale consumptie.

2. Zodra vissersvaartuigen, met uitzondering van die voor zelfvoorzieningsvisserij, roggen van het geslacht *Mobula* waarnemen in het net, aan de haak of aan dek, zetten zij deze, voor zover haalbaar, onmiddellijk levend en ongedeed op zodanige wijze terug dat de exemplaren in kwestie zo min mogelijk worden gedeerd.

AFDELING 6

SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 29

Pelagische visserijen

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben uitgeoefend, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.
2. De in lid 1 bedoelde lidstaten beperken de totale brutotonnage van de vaartuigen die hun vlag voeren en die in 2022 op pelagische bestanden vissen, tot de totale brutotonnage van de Unie van 78 600 in dat gebied.
3. De lidstaten in kwestie kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien zij uiterlijk op de vijfde dag van de volgende maand de Commissie de volgende informatie toezenden met het oog op de doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:
 - (a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;
 - (b) gegevens van volgsystemen voor vaartuigen;
 - (c) maandelijkse vangstaangiften;
 - (d) indien voorhanden, gegevens over aanloophavens.

Artikel 30

Bodemvisserijen

1. De lidstaten beperken hun bodemvisserijvangst of -inspanning in het SPRFMO-verdragsgebied in 2022 tot de delen ervan waarin in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006 aan bodemvisserij is gedaan, en tot de jaarlijkse gemiddelde vangsten of inspanningsparameters in die periode (geregistreeerde activiteit). Zij mogen die beperkingen overschrijden indien hun plan om meer te vissen dan de geregistreeerde activiteit, wordt bekrachtigd door de SPRFMO.
2. Lidstaten zonder geregistreeerde activiteit in de bodemvisserijvangst of -inspanning in het SPRFMO-verdragsgebied in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006 mogen daar niet vissen, tenzij de SPRFMO hun plan om zonder geregistreeerde activiteit te vissen, bekrachtigt.

Artikel 31
Experimentele visserijen

1. De lidstaten mogen in 2022 in het SPRFMO-verdragsgebied niet aan experimentele visserij met de beug op Antarctische ijsheek (*Dissostichus* spp.) deelnemen, tenzij de SPRFMO haar goedkeuring heeft gehecht aan hun aanvraag voor deze visserij, die onder meer een visserijoperatieplan bevat en een toezegging om een gegevensverzamelingsplan uit te voeren.
2. De visserij vindt alleen binnen de door de SPRFMO gespecificeerde onderzoeksonderdelen plaats. Visserij op een diepte van minder dan 750 en meer dan 2 000 meter is verboden.
3. De TAC is vermeld in bijlage IH. De visserij wordt beperkt tot één visreis met een maximumduur van 21 opeenvolgende dagen en tot ten hoogste 5 000 haken per beuglijn, met maximaal 20 beuglijnen per onderzoeksonderdeel. De visserij wordt stopgezet wanneer de TAC is bereikt of wanneer 100 lijnen zijn uitgezet en opgehaald, naargelang wat zich het eerst voordoet.

AFDELING 7
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 32
Ringzegenvisserijen

1. Ringzegenvaartuigen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) gedurende een van de volgende sluitingsperiodes in de gespecificeerde gebieden:
 - a) van 29 juli 2022 00.00 uur tot en met 8 oktober 2022 24.00 uur of van 9 november 2022 00.00 uur tot en met 19 januari 2023 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,
 - 150° WL,
 - 40° NB,
 - 40° ZB;
 - b) van 9 oktober 2022 00.00 uur tot en met 8 november 2022 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - 96° WL,
 - 110° WL,
 - 4° NB,
 - 3° ZB.

2. Voor elk van de betrokken vaartuigen deelt de vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2022 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden hij heeft gekozen.
3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die zij hebben gevangen, aan boord en landen deze aan of laden deze over.
4. Lid 3 is niet van toepassing:
 - a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;
 - b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

Artikel 33

Niet-verankerde FAD's

1. Een ringzegenvaartuig zet in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 450 FAD's actief in. Een FAD wordt als actief beschouwd als deze op zee wordt ingezet, de eigen locatie begint door te geven en wordt getraceerd door het vaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. Een FAD wordt alleen aan boord van een ringzegenvaartuig geactiveerd.
2. Ringzegenvaartuigen dienen in het IATTC-verdragsgebied gedurende 15 dagen vóór aanvang van de gekozen sluitingsperiode als genoemd in artikel 32, lid 1, punt a):
 - (a) geen FAD's in te zetten;
 - (b) het oorspronkelijk ingezette aantal FAD's terug te halen.
3. De lidstaten rapporteren op maandelijkse basis aan de Commissie dagelijkse informatie over alle actieve FAD's zoals voorgeschreven door de IATTC. De rapporten worden niet eerder dan 60 dagen en niet later dan 75 dagen na afloop van de maand waarop deze betrekking hebben, ingediend. De Commissie zendt de informatie onverwijld door naar het IATTC-secretariaat.

Artikel 34

Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in beugvisserijen

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 35

Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, voor verkoop aan te bieden of te verkopen.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soort worden ongedeedd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten door de vaartuigexploitant.
3. Vaartuigexploitanten:

- a) registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood);
- b) delen de in punt a) bedoelde informatie mee aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn. De lidstaten dienen de tijdens het voorgaande jaar verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari bij de Commissie in.

Artikel 36

Verbod op de visserij op roggen van het geslacht Mobula

Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het IATTC-verdragsgebied niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*) en niet delen of volledige karkassen ervan aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen. Zodra zij zien dat roggen van het geslacht *Mobula* zijn gevangen, zetten zij deze waar mogelijk onmiddellijk levend en ongedeerd terug.

AFDELING 8 SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 37

Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

- a) spookkathaai (*Apristurus manis*),
- b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*),
- c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*),
- d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*),
- e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*),
- f) roggen (*Rajidae*),
- g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*),
- h) diepzeehaaien van de *Selachimorpha*-superorde,
- i) doornhaai (*Squalus acanthias*).

AFDELING 9 WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 38

Voorwaarden voor de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvaartuigen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied dat op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB is gelegen, vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).
2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*).

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de vangsten van grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) door beugvisserijvaartuigen in 2022 niet meer bedragen dan de in de tabel van bijlage IG vermelde bovengrenzen.

Artikel 39

Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen ringzegenvaartuigen tussen 1 juli 2022 00.00 uur en 30 september 2022 24.00 uur geen FAD's gebruiken, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.
2. Naast het verbod van lid 1 is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens twee extra maanden: tussen 1 april 2022 00.00 uur en 31 mei 2022 24.00 uur dan wel tussen 1 november 2022 00.00 uur en 31 december 2022 24.00 uur.
3. Lid 2 geldt niet in de volgende gevallen:
 - a) tijdens de laatste trek van een visreis, indien er op het vaartuig onvoldoende ruimte is voor alle vis;
 - b) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt is voor menselijke consumptie;
 - c) bij een ernstige storing van de koelinstallatie.
4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel ringzegenvaartuig op zee op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien inzet. Boeien worden uitsluitend aan boord van een vaartuig geactiveerd.
5. Alle ringzegenvaartuigen die in het in lid 1 genoemde gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied vissen, houden alle grootoogtonijn, geelvintonijn en gestreepte tonijn die zij hebben gevangen, aan boord, laden deze over en landen deze aan.

Artikel 40

Maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vermeld in bijlage IX.

Artikel 41

Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis (*Xiphias gladius*) in 2022 ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen niet meer bedragen dan de in bijlage IG vermelde bovengrens. De lidstaten zorgen er ook voor dat de visserij-inspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.

Artikel 42

Zijdehaaien en oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van de volgende soorten in het WCPFC-verdragsgebied aan boord te houden, over te laden, aan te landen of op te slaan:

- a) zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*),
 - b) oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 43

Overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied

1. Vaartuigen die alleen in het WCPFC-register zijn ingeschreven, passen de maatregelen van deze afdeling toe wanneer zij vissen in het overlappende gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied.
2. Vaartuigen die in zowel het WCPFC-register als het IATTC-register zijn ingeschreven, en vaartuigen die alleen in laatstgenoemd register zijn ingeschreven, passen de maatregelen van artikel 32, lid 1, punt a), artikel 32, leden 2, 3 en 4, en de artikelen 33, 34 en 35 toe wanneer zij vissen in het overlappende gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied.

AFDELING 10
BERINGZEE

Artikel 44

Verbod op de visserij in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11
SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 45

Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

- a) hun jaarlijkse visserij-inspanning en vangsten in de bodemvisserij beperken tot hun gemiddelde jaarlijkse niveau van een representatieve periode waarin zij in dat gebied actief waren en waarvoor bij de Commissie ingediende gegevens aanwezig zijn;
- b) de ruimtelijke spreiding van hun bodemvisserij-inspanning, afgezien van methoden met beuglijnen en vallen, niet uitbreiden tot buiten de in de recente jaren beviste gebieden;
- c) niet gemachtigd worden om te vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What, Walter's Shoal, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien beuglijnen en vallen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.

TITEL III

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 46

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren, en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd, mogen worden gemachtigd om in wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I bij deze verordening vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 47

Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, in het Verenigd Koninkrijk geregistreerd zijn en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk

Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, in het Verenigd Koninkrijk zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen worden gemachtigd om in wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I bij deze verordening vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 47 bis

Quota-overdrachten aan en quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

- (2) Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig de leden 2, 3 en 4.
- (3) Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.
- (4) Wanneer de Commissie de contouren van de door de betrokken lidstaat gemelde quota-overdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.
- (5) Quota die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 kennis is gegeven, beschouwd als quota die toegewezen zijn aan of in mindering gebracht zijn op de toewijzing van de betrokken lidstaat. In lijn met het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten wordt de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten door dergelijke uitwisselingen niet beïnvloed.

Artikel 48
Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 49
Vismachtigingen

Het maximumaantal vismachtigingen voor vaartuigen van derde landen die in wateren van de Unie vissen, is vermeld in bijlage V, deel B.

Artikel 50
Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst

De voorwaarden van artikel 7 zijn van toepassing op de vangsten en bijvangst van vaartuigen van derde landen die met de in artikel 49 bedoelde machtiging vissen.

Artikel 51
Verboden soorten

1. Vaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
 - a) sterrog (*Raja radiata*) in wateren van de Unie van de ICES-sectoren 2a, 3a en 7d en ICES-deelgebied 4;
 - b) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8, 9 en 10;
 - c) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevisd met de beug in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en de ICES-deelgebieden 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12 en 14;
 - d) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in wateren van de Unie van ICES-sector 2a en de ICES-deelgebieden 1, 4 en 14;
 - e) haringhaai (*Lamna nasus*) in wateren van de Unie;
 - f) stekelrog (*Raja clavata*) in wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - g) golfrog (*Raja undulata*) in wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6, 9 en 10;
 - h) gewone gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee;
 - i) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;
 - j) doornhaai (*Squalus acanthias*) in wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV SLOTBEPALINGEN

Artikel 52 Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 53 Overgangsbepaling

De artikelen 10, 12, 13, 14, 21, 27, 28, 35, 36, 37, 42, 44 en 51 blijven in 2023 van overeenkomstige toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2023.

Artikel 54 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022.

De in de artikelen 22, 23 en 24 en bijlage VII vervatte bepalingen inzake vangstmogelijkheden voor de in die bijlage vermelde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied zijn van toepassing met ingang van 1 december 2021.

De bepalingen inzake beperkingen van de visserijinspanning in bijlage II zijn van toepassing van 1 februari 2022 tot en met 31 januari 2023.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*